ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 11ης Ιουλίου 2013*

«Ντάμπινγκ — Εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (CFL-i) καταγωγής Κίνας, Βιετνάμ, Πακιστάν και Φιλιππίνων — Λήξη της ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ — Επανεξέταση — Άρθρο 4, παράγραφος 1, άρθρο 5, παράγραφος 4, και άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 [νυν άρθρο 4, παράγραφος 1, άρθρο 5, παράγραφος 4, και άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009] — Έννοια της κοινοτικής βιομηχανίας — Καθορισμός της ζημίας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση T-469/07,

Philips Lighting Poland S.A., με έδρα την Piła (Πολωνία),

Philips Lighting BV, με έδρα το Eindhoven (Κάτω Χώρες),

εκπροσωπούμενες από τον L. Catrain González, δικηγόρο, και την E. Wright, barrister,

προσφεύγουσες,

υποστηριζόμενες από την

Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, με έδρα το Hangzhou (Κίνα), εκπροσωπούμενη από τους M. Gambardella και V. Villante, δικηγόρους,

και από την

GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), με έδρα τη Βουδαπέστη (Ουγγαρία), εκπροσωπούμενη από τον P. De Baere, δικηγόρο,

παρεμβαίνουσες,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου αρχικώς από τον J.-P. Hix, επικουρούμενο από τους G. Berrisch και G. Wolf, δικηγόρους, στη συνέχεια, από τους J.-P. Hix και B. Driessen, επικουρούμενους από τον G. Berrisch,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον H. van Vliet και την K. Talabér-Ritz,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

και από την

Osram GmbH, με έδρα το Μόναχο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον R. Bierwagen, δικηγόρο,

παρεμβαίνουσες,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1205/2007 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2007, για την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (CFL-i) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, κατόπιν επανεξέτασης ενόψει της λήξης της ισχύος των μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96, και την επέκταση του δασμού στις εισαγωγές του ίδιου προϊόντος που αποστέλλονται από τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ, την Ισλαμική Δημοκρατία του Πακιστάν και τη Δημοκρατία των Φιλιππίνων (ΕΕ L 272, σ. 1),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Σ. Παπασάββα, πρόεδρο, K. O'Higgins (εισηγητή) και Δ. Γρατσία, δικαστές,

γραμματέας: J. Weychert, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 5ης Σεπτεμβρίου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Η βασική νομοθεσία αντιντάμπινγκ, η οποία είναι εφαρμοστέα επί των πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση υποθέσεως, περιέχεται στον κανονισμό (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2117/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2005 (ΕΕ L 340, σ. 17) (στο εξής: βασικός κανονισμός). Ο βασικός κανονισμός αντικαταστάθηκε, στη συνέχεια, από τον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51, διορθωτικό στην ΕΕ 2010, L 7, σ. 22).

2 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1225/2009) ορίζει:

«Κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και εφόσον δεν ορίζεται κάτι διαφορετικό, ο όρος "ζημία" σημαίνει τη σημαντική ζημία που προκαλείται στην κοινοτική βιομηχανία, τον κίνδυνο πρόκλησης σημαντικής ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία ή την αισθητή καθυστέρηση της δημιουργίας μιας τέτοιας βιομηχανίας· η ερμηνεία του όρου διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.»

3 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1225/2009) προβλέπει, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, ο όρος “κοινοτική βιομηχανία” θεωρείται ότι περιλαμβάνει το σύνολο των κοινοτικών παραγωγών ομοειδών προϊόντων ή εκείνους εξ αυτών των οποίων αθροιστικά η παραγωγή αντιπροσωπεύει το μεγαλύτερο μέρος της συνολικής κοινοτικής παραγωγής των εν λόγω προϊόντων, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 5, παράγραφος 4, με τις ακόλουθες εξαιρέσεις:

α) όταν κάποιοι παραγωγοί συνδέονται με τους εξαγωγείς ή τους εισαγωγείς ή είναι οι ίδιοι εισαγωγείς του προϊόντος που εικάζεται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, ο όρος “κοινοτική βιομηχανία” είναι δυνατό να θεωρείται ότι περιλαμβάνει μόνον τους υπόλοιπους παραγωγούς […]».

4 Το άρθρο 5, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 5, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1225/2009) έχει ως εξής:

«Με την επιφύλαξη όσων προβλέπονται στην παράγραφο 6, η έναρξη έρευνας για να διαπιστωθούν η ύπαρξη, η έκταση και οι επιπτώσεις των τυχόν εικαζόμενων πρακτικών ντάμπινγκ προϋποθέτει γραπτή καταγγελία εκ μέρους κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου, καθώς και κάθε ένωσης χωρίς νομική προσωπικότητα, που ενεργεί επ’ ονόματι της κοινοτικής βιομηχανίας.»

5 Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 5, παράγραφος 4, του κανονισμού 1225/2009):

«Η έναρξη έρευνας βάσει της παραγράφου 1 επιτρέπεται μόνον αφού έχει διαπιστωθεί, μετά από εξέταση του βαθμού στήριξης της καταγγελίας ή αντίθεσης προς αυτήν που έχουν εκφράσει οι κοινοτικοί παραγωγοί του ομοειδούς προϊόντος, ότι η καταγγελία έχει υποβληθεί εκ μέρους ή για λογαριασμό της κοινοτικής βιομηχανίας. Γίνεται δεκτό ότι η καταγγελία έχει υποβληθεί εκ μέρους ή για λογαριασμό της κοινοτικής βιομηχανίας, αν υποστηρίζεται από κοινοτικούς παραγωγούς των οποίων η αθροιστική παραγωγή αντιπροσωπεύει ποσοστό άνω του 50 % της συνολικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος που πραγματοποιεί εκείνο το τμήμα της κοινοτικής βιομηχανίας το οποίο είτε εκφράζει την υποστήριξή του προς την καταγγελία είτε αντιτίθεται σε αυτήν. Εντούτοις, η έναρξη έρευνας δεν είναι δυνατή, όταν οι κοινοτικοί παραγωγοί που υποστηρίζουν ρητώς την καταγγελία αντιπροσωπεύουν ποσοστό κατώτερο του 25 % της συνολικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος που πραγματοποιεί η κοινοτική βιομηχανία.»

6 Το άρθρο 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 1225/2009) προβλέπει ότι, «[σ]ε περίπτωση ανάκλησης της καταγγελίας, η διαδικασία είναι δυνατό να περατούται, εκτός αν κρίνεται ότι η περάτωσή της δεν είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας.»

7 Το άρθρο 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 9, παράγραφος 4, του κανονισμού 1225/2009) ορίζει, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Όταν από τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν διαπιστωθεί τελικώς, προκύπτει ότι υπάρχει ντάμπινγκ και ότι εξ αυτού προκαλείται ζημία, καθώς και ότι το συμφέρον της Κοινότητας επιβάλλει παρέμβαση σύμφωνα με το άρθρο 21, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και μετά από διαβουλεύσεις στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής, επιβάλλει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ.»

8 Το άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 1225/2009) προβλέπει, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Κάθε οριστικό μέτρο αντιντάμπινγκ παύει να ισχύει πέντε έτη από την επιβολή του ή από την ημερομηνία ολοκλήρωσης της πλέον πρόσφατης διαδικασίας επανεξέτασης η οποία κάλυψε τόσο το ντάμπινγκ όσο και τη ζημία, εκτός αν η επανεξέταση οδήγησε στο συμπέρασμα ότι τυχόν λήξη της ισχύος του μέτρου είναι πιθανόν να οδηγήσει στη συνέχιση ή στην επανάληψη του ντάμπινγκ και της ζημίας. Κάθε επανεξέταση ενόψει της λήξης της ισχύος ενός μέτρου αρχίζει με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή μετά από αίτηση που υποβάλλεται εκ μέρους ή για λογαριασμό των κοινοτικών παραγωγών, ενώ το μέτρο παραμένει σε ισχύ μέχρι να ολοκληρωθεί η επανεξέταση.»

9 Το άρθρο 11, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 11, παράγραφος 5, του κανονισμού 1225/2009) ορίζει, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Οι συναφείς διατάξεις του παρόντος κανονισμού οι σχετικές με τις διαδικασίες και τη διεξαγωγή των ερευνών, με εξαίρεση εκείνες που αναφέρονται στις σχετικές προθεσμίες, εφαρμόζονται σε κάθε επανεξέταση η οποία διενεργείται δυνάμει των παραγράφων 2, 3 και 4 [του παρόντος άρθρου].»

Ιστορικό της διαφοράς

10 Οι προσφεύγουσες, ήτοι, αφενός, η Philips Lighting Poland S.A. (στο εξής: Philips Poland), η οποία είναι εταιρία πολωνικού δικαίου που παράγει, στις εγκαταστάσεις της στην Piła (Πολωνία), λαμπτήρες φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (στο εξής: CFL-i) και η οποία, κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, εισήγε σημαντικές ποσότητες CFL-i από την Κίνα, προοριζόμενες για μεταπώληση στην Ευρωπαϊκή Ένωση και, αφετέρου, η Philips Lighting BV (στο εξής: Philips), η οποία είναι εταιρία ολλανδικού δικαίου που παράγει συστατικά για CFL-i στο Roosendaal (Κάτω Χώρες) και ασκεί δραστηριότητες έρευνας και ανάπτυξης στον τομέα των CFL-i, ανήκουν κατά 100 % στην εταιρία ολλανδικού δικαίου Koninklijke Philips Electronics NV.

11 Στις 16 Ιουλίου 2001 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1470/2001 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές λαμπτήρων [CFL-i] καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 195, σ. 8). Με τον κανονισμό αυτό επιβλήθηκαν οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ από 0 έως 66,1 % επί των εν λόγω εισαγωγών.

12 Στις 6 Ιουνίου 2005 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 866/2005 για την επέκταση των οριστικών μέτρων αντιντάμπινγκ, που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό 1470/2001 στις εισαγωγές CFL-i καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις εισαγωγές του ίδιου προϊόντος που αποστέλλονται από τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ, την Ισλαμική Δημοκρατία του Πακιστάν και τη Δημοκρατία των Φιλιππίνων (ΕΕ L 145, σ. 1).

13 Οι κανονισμοί 1470/2001 και 866/2005 τροποποιήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) 1322/2006 του Συμβουλίου, της 1ης Σεπτεμβρίου 2006 (ΕΕ L 244, σ. 1).

14 Στις 14 Οκτωβρίου 2005 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξέδωσε ανακοίνωση για την επικείμενη λήξη της ισχύος των προαναφερθέντων μέτρων αντιντάμπινγκ (ΕΕ C 254, σ. 2).

15 Στις 18 Απριλίου 2006 η Επιτροπή επελήφθη μιας αιτήσεως επανεξετάσεως των εν λόγω μέτρων, την οποία υπέβαλε η Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated (στο εξής: 2CFL-i), ενεργούσα επ' ονόματι της Osram GmbH, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.

16 Στις 12 Ιουνίου 2006 η Επιτροπή απηύθυνε ένα ερωτηματολόγιο στους τέσσερις κοινοτικούς παραγωγούς CFL-i, ήτοι στην GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), στην Osram, στη Philips Poland και στη SLI Sylvania Lighting International (στο εξής: Sylvania), με σκοπό να συγκεντρώσει στοιχεία βάσει των οποίων θα μπορούσε να κρίνει αν οι παραγωγοί, οι οποίοι υποστήριζαν την αίτηση επανεξετάσεως, αντιπροσώπευαν επαρκές ποσοστό των οικείων παραγωγών.

17 Στις 28 Ιουνίου 2006 οι προσφεύγουσες έδωσαν από κοινού απάντηση στο ερωτηματολόγιο που μνημονεύθηκε στην προηγούμενη σκέψη, απάντηση με την οποία, μεταξύ άλλων, επισήμαναν ότι αντιτίθενται στην κίνηση διαδικασίας επανεξετάσεως. Αντιθέτως, με την απάντησή τους, η GE Hungary και η Osram επισήμαναν ότι διάκεινται ευμενώς προς την κίνηση μιας τέτοιας διαδικασίας. Όσον αφορά τη Sylvania, αυτή δεν απάντησε στο ερωτηματολόγιο.

18 Δεδομένου ότι η Επιτροπή συνήγαγε, κατόπιν διαβουλεύσεως με τη συμβουλευτική επιτροπή που συστάθηκε σύμφωνα με το άρθρο 15 του βασικού κανονισμού (νυν άρθρο 15 του κανονισμού 1225/2009), ότι υπήρχαν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που δικαιολογούσαν την έναρξη επανεξετάσεως δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση για την έναρξη μιας τέτοιας διαδικασίας στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 19ης Ιουλίου 2006 (ΕΕ C 167, σ. 13) και κίνησε έρευνα για την περίοδο μεταξύ της 1ης Ιουλίου 2005 και της 30ής Ιουνίου 2006.

19 Εν συνεχεία, η Επιτροπή απέστειλε ερωτηματολόγιο σε όλους τους ενδιαφερομένους, στους οποίους περιελαμβάνοντο οι τέσσερις κοινοτικοί παραγωγοί CFL-i και οι κοινοτικοί εισαγωγείς CFL-i.

20 Στις 8 Σεπτεμβρίου 2006 η Philips Poland απάντησε στο αποσταλέν σ' αυτήν ερωτηματολόγιο υπό την ιδιότητά της ως κοινοτική παραγωγός και, στις 18 Σεπτεμβρίου 2006, απάντησε στο αποσταλέν σ' αυτήν ερωτηματολόγιο υπό την ιδιότητά της ως κοινοτική εισαγωγέας.

21 Τον Νοέμβριο του 2006 η Επιτροπή πραγματοποίησε επισκέψεις επιτόπιου ελέγχου, μεταξύ άλλων, στις εγκαταστάσεις των προσφευγουσών και των τριών άλλων κοινοτικών παραγωγών CFL-i.

22 Με έγγραφο της 26ης Νοεμβρίου 2006, η GE Hungary επισήμανε στην Επιτροπή ότι εφεξής δεν διάκειται, πλέον, ευμενώς προς τη διατήρηση των επίμαχων μέτρων αντιντάμπινγκ.

23 Με έγγραφο της 30ής Νοεμβρίου 2006, οι προσφεύγουσες ζήτησαν από την Επιτροπή να αποσαφηνίσει αν, λαμβανομένης υπόψη αυτής της απόψεως της GE Hungary, μπορούσε να εξακολουθεί πάντοτε να θεωρείται ότι η αίτηση επανεξετάσεως υποστηριζόταν από την κοινοτική βιομηχανία, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4, παράγραφος 1, και στο άρθρο 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Οι προσφεύγουσες επισήμαναν ότι η 2CFL-i ενεργούσε μόνον επ' ονόματι της Osram, ότι η τελευταία ήταν η μόνη κοινοτική παραγωγός CFL-i που επιθυμούσε τη διατήρηση των επίμαχων μέτρων αντιντάμπινγκ και ότι η αθροιστική παραγωγή CFL-i της Philips Poland και της GE Hungary αντιπροσώπευε ποσοστό άνω του 50 % της συνολικής κοινοτικής παραγωγής CFL-i.

24 Με δύο έγγραφα της 19ης Δεκεμβρίου 2006, η Sylvania γνωστοποίησε στην Επιτροπή ότι εκτιμούσε ότι δεν ήταν προς το συμφέρον της Κοινότητας η διατήρηση σε ισχύ των επίμαχων μέτρων αντιντάμπινγκ.

25 Στις 10 Ιανουαρίου 2007 η Philips Poland υπέβαλε στην Επιτροπή γραπτές παρατηρήσεις σχετικά με το ζήτημα της ζημίας καθώς και σχετικά με το ζήτημα του κοινοτικού συμφέροντος. Με τις παρατηρήσεις αυτές, η Philips Poland υποστήριξε, εκ νέου, ότι η Osram δεν εκπροσωπούσε την κοινοτική βιομηχανία.

26 Την επαύριον οι προσφεύγουσες έλαβαν μέρος σε μια ακρόαση στην έδρα της Επιτροπής, κατά την οποία παρουσίασαν τη στρατηγική τους σχετικά με τον εφοδιασμό της Κοινότητας σε CFL-i, έθεσαν εκ νέου εν αμφιβόλω το γεγονός ότι η Osram μπορούσε να εκπροσωπεί την κοινοτική βιομηχανία και τάχθηκαν υπέρ της περατώσεως της έρευνας.

27 Στις 6 Φεβρουαρίου 2007 οι προσφεύγουσες παρέσχον συμπληρωματικές πληροφορίες στην Επιτροπή.

28 Στις 14 Φεβρουαρίου 2007 οι προσφεύγουσες υπέβαλαν γραπτές παρατηρήσεις επί των σχολίων που είχε διατυπώσει η 2CFL-i στις 5 Φεβρουαρίου 2007, απαντώντας στο από 19 Ιανουαρίου 2007 έγγραφο της Επιτροπής. Οι προσφεύγουσες επανέλαβαν, ιδίως, ότι η Osram δεν εκπροσωπούσε την κοινοτική βιομηχανία και ζήτησαν εκ νέου να περατωθεί η έρευνα.

29 Στις 20 Μαρτίου 2007 η Επιτροπή απηύθυνε συμπληρωματικό ερωτηματολόγιο στους κοινοτικούς παραγωγούς, στο οποίο η Philips Poland απάντησε στις 10 Απριλίου 2007.

30 Στις 23 Απριλίου 2007 η Επιτροπή πραγματοποίησε δεύτερη επίσκεψη επιτόπιου ελέγχου στις εγκαταστάσεις της Philips Poland. Στις 27 Απριλίου 2007 η τελευταία διαβίβασε στην Επιτροπή ορισμένες πληροφορίες προς απάντηση σε ερωτήσεις που είχαν τεθεί κατά τη διάρκεια της ως άνω επισκέψεως.

31 Στις 10 Ιουλίου 2007 η Επιτροπή προσκόμισε έγγραφο ενημερώσεως στο οποίο εκτίθενται τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και οι εκτιμήσεις βάσει των οποίων αυτή προετίθετο να προτείνει την περάτωση της επανεξετάσεως των επίμαχων μέτρων αντιντάμπινγκ (στο εξής: έγγραφο ενημερώσεως του Ιουλίου 2007). Με το έγγραφο αυτό, η Επιτροπή διαπίστωσε, μεταξύ άλλων, ότι οι τέσσερις κοινοτικοί παραγωγοί έπρεπε να συμπεριληφθούν στη συνολική κοινοτική παραγωγή κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Η Επιτροπή επισήμανε, επίσης, ότι οι προβλεπόμενες από το άρθρο 5, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού απαιτήσεις σχετικά με το επίπεδο υποστηρίξεως της αιτήσεως επανεξετάσεως έπρεπε να πληρούνται τόσο κατά το χρονικό σημείο της καταθέσεως της εν λόγω αιτήσεως όσο και κατά τη διάρκεια της έρευνας. Εξάλλου, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, εν προκειμένω, κατά το χρονικό σημείο της ενάρξεως της επανεξετάσεως, η αίτηση υποστηριζόταν από το μεγαλύτερο μέρος της κοινοτικής παραγωγής, αλλά ότι η κατάσταση μεταβλήθηκε κατά τη διάρκεια της έρευνας. Η Επιτροπή, αφού τόνισε ότι η σωρευτική παραγωγή των παραγωγών, οι οποίοι αντετίθεντο στην αίτηση, αντιπροσώπευε εφεξής ποσοστό λίγο μεγαλύτερο του 50 % της συνολικής κοινοτικής παραγωγής, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα επίμαχα μέτρα αντιντάμπινγκ έπρεπε να καταργηθούν και ότι η διαδικασία επανεξετάσεως έπρεπε να περατωθεί.

32 Στις 24 Ιουλίου 2007 η Philips Poland υπέβαλε παρατηρήσεις επί του εγγράφου ενημερώσεως του Ιουλίου 2007, με τις οποίες επιδοκίμασε το συμπέρασμα της Επιτροπής. Στις 25 Ιουλίου 2007 η 2CFL-i υπέβαλε παρατηρήσεις επί του ιδίου εγγράφου.

33 Στις 31 Αυγούστου 2007 η Επιτροπή προσκόμισε έγγραφο γενικής ενημερώσεως (στο εξής: έγγραφο γενικής ενημερώσεως), κατά το οποίο έπρεπε να παραταθεί κατά ένα έτος η περίοδος εφαρμογής των επίμαχων μέτρων αντιντάμπινγκ. Η Επιτροπή επισήμανε, ιδίως, ότι, «[κ]ατ' αναλογίαν προς το άρθρο 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, που ορίζει ότι η Κοινότητα δύναται να λαμβάνει μέτρα ακόμη και σε περίπτωση ανακλήσεως της καταγγελίας, αν τούτο είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας, τα κοινοτικά όργανα εκτιμούν ότι δεν είναι αναγκαίο, στην προκειμένη υπόθεση, να ληφθεί απόφαση όσον αφορά τα άρθρα 4, παράγραφος 1, και 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, στο μέτρο που [...] είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας η παράταση της ισχύος των μέτρων για [περίοδο ενός έτους]». Η Επιτροπή προσέθεσε ότι, προς τον σκοπό της εκτιμήσεως της ζημίας, είχε λάβει υπόψη την κατάσταση της εταιρίας που υποστήριζε την αίτηση επανεξετάσεως.

34 Στις 11 Σεπτεμβρίου 2007 η Philips Poland υπέβαλε παρατηρήσεις επί του εγγράφου γενικής ενημερώσεως, με τις οποίες αντιτάχθηκε στο συμπέρασμα της Επιτροπής διατυπώνουσα επικρίσεις, ιδίως, κατά της εκ μέρους της Επιτροπής κατ' αναλογίαν εφαρμογής του άρθρου 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

35 Στις 14 Σεπτεμβρίου 2007 η Επιτροπή υπέβαλε, κατόπιν διαβουλεύσεως με τη συμβουλευτική επιτροπή, πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές CFL-i καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, κατόπιν επανεξέτασης ενόψει της λήξης της ισχύος των μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του [βασικού] κανονισμού, και την επέκταση του δασμού στις εισαγωγές του ίδιου προϊόντος που αποστέλλονται από τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ, την Ισλαμική Δημοκρατία του Πακιστάν και τη Δημοκρατία των Φιλιππίνων [COM (2007) 550].

36 Στις 15 Οκτωβρίου 2007 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1205/2007 για την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές CFL-i καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, κατόπιν επανεξέτασης ενόψει της λήξης της ισχύος των μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, και την επέκταση του δασμού στις εισαγωγές του ίδιου προϊόντος που αποστέλλονται από τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ, την Ισλαμική Δημοκρατία του Πακιστάν και τη Δημοκρατία των Φιλιππίνων (ΕΕ L 272, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός). Οι επιβληθέντες δασμοί αντιντάμπινγκ διατηρήθηκαν με συντελεστές από 0 έως 66,1 %, τούτο δε για περίοδο ενός έτους.

37 Στις αιτιολογικές σκέψεις 20 έως 46 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο εξέτασε αν η λήξη της ισχύος των επίμαχων μέτρων αντιντάμπινγκ μπορούσε να επιφέρει τη συνέχιση ή την επανεμφάνιση του ντάμπινγκ. Στην αιτιολογική σκέψη 46, το Συμβούλιο έδωσε καταφατική απάντηση στο ερώτημα αυτό.

38 Στις αιτιολογικές σκέψεις 47 έως 93 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο προέβη σε ανάλυση σχετικά με την πιθανότητα συνεχίσεως ή επανεμφανίσεως της ζημίας.

39 Προς τον σκοπό της αναλύσεως αυτής, το Συμβούλιο έλαβε υπόψη την κατάσταση της «εταιρίας που υποστηρίζει την αίτηση», δηλαδή της Osram (αιτιολογική σκέψη 51). Συναφώς, στην αιτιολογική σκέψη 49 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο υπενθύμισε ότι, κατά τη διάρκεια της έρευνας, οι τέσσερις κοινοτικοί παραγωγοί, οι οποίοι παρέσχον τη συνεργασία τους στο πλαίσιο της έρευνας αυτής, είχαν εξετασθεί βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, και του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού και επισήμανε ότι «[τ]α αναλυτικά αποτελέσματα παρουσίασαν μια σύνθετη εικόνα του τομέα του οποίου η δομή [φαινόταν] να είναι ρευστή και οι απόψεις να διίστανται, με τον μεγαλύτερο παραγωγό από άποψη όγκου παραγωγής να είναι υπέρ και τους υπόλοιπους να είναι κατά της συνέχισης των μέτρων». Στην αιτιολογική σκέψη 50 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο τόνισε ότι η παραγωγή του εν λόγω μεγαλύτερου παραγωγού, εν προκειμένω της Osram, αντιπροσώπευε περίπου το 48 % της κοινοτικής παραγωγής και «συνεπώς τα προϊόντα του [αποτελούσαν] σίγουρα το μεγαλύτερο μέρος» της κοινοτικής παραγωγής. Το Συμβούλιο προσέθεσε ότι ο κανόνας που περιέχεται στο άρθρο 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, κατά τον οποίο «η Κοινότητα [μπορούσε] να λαμβάνει μέτρα, ακόμη και αν μια καταγγελία [ανεκαλείτο], εάν [επρόκειτο] για το συμφέρον της Κοινότητας», «[ίσχυε] επίσης τηρουμένων των αναλογιών και για την επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων για την οποία δεν [υπήρχε] πλήρης [ανάκληση] της καταγγελίας, αλλά ο μεγαλύτερος κοινοτικός παραγωγός [εξακολουθούσε] να είναι υπέρ των μέτρων». Το Συμβούλιο επισήμανε, επίσης, ότι, «[μ]ε την προϋπόθεση ότι ένας παραγωγός [ήταν] υπεύθυνος για το μεγαλύτερο ποσοστό της [κοινοτικής βιομηχανίας], πράγμα που [συνέβαινε] στην εν λόγω περίπτωση, τα στοιχεία του σχετικά με τη ζημία [αποτελούσαν] τα καλύτερα διαθέσιμα στοιχεία».

40 Κατά το πέρας της εκ μέρους του αναλύσεως, το Συμβούλιο συνήγαγε ότι «[υπήρχε] η πιθανότητα συνέχισης και επανάληψης του ζημιογόνου ντάμπινγκ, εάν [επιτρεπόταν] η λήξη των [επίμαχων] μέτρων αντιντάμπιγνκ» (αιτιολογική σκέψη 93).

41 Στις αιτιολογικές σκέψεις 94 έως 116 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο, αναφερόμενο στο άρθρο 9, παράγραφος 1, και στο άρθρο 21 του βασικού κανονισμού, εξακρίβωσε αν η διατήρηση σε ισχύ των επίμαχων μέτρων αντιντάμπινγκ ήταν προς το συμφέρον της Κοινότητας και, ενδεχομένως, για ποιο χρονικό διάστημα. Το Συμβούλιο εκτίμησε ότι η άρση των μέτρων αυτών θα ήταν σύμφωνη με το «γενικό συμφέρον των ενδιαφερομένων», αφού διαπίστωσε, μεταξύ άλλων, ότι «η ίδια η [κοινοτική βιομηχανία εξηρτάτο] σε πολύ μεγάλο βαθμό από τις εισαγωγές από την [Κίνα] για να μπορέσει να ανταποκριθεί στη ζήτηση, η οποία [αυξανόταν] με ταχείς ρυθμούς· ορισμένοι κοινοτικοί παραγωγοί, με τη σειρά τους, δεν [υποστήριζαν] τη συνέχιση των μέτρων και, τέλος, τα μέτρα αποδείχθηκε ότι [επηρέαζαν] σημαντικά τις τιμές καταναλωτή και, ως εκ τούτου, τις επιλογές των καταναλωτών για το αν θα αγοράσουν λαμπτήρες CFL-i ή τους λιγότερο αποδοτικούς λαμπτήρες πυρακτώσεως» (αιτιολογικές σκέψεις 115 και 116). Ωστόσο, το Συμβούλιο, σταθμίζοντας τα συμφέροντα της Osram σε σχέση με τα «συμφέροντα που διακυβεύονται, και ιδίως με τα συμφέροντα των άλλων παραγωγών στην Κοινότητα», εκτίμησε ότι ήταν, βραχυπρόθεσμα, προς το συμφέρον της Κοινότητας η διατήρηση σε ισχύ των επίμαχων μέτρων αντιντάμπινγκ για επιπλέον περίοδο προσαρμογής (αιτιολογική σκέψη 116). Ακριβέστερα, το Συμβούλιο έκρινε ότι ήταν σκόπιμο να παραταθεί η ισχύς των εν λόγω μέτρων μόνο για περίοδο ενός έτους, λαμβανομένου υπόψη ότι, μετά από αυτό το χρονικό διάστημα, «οι πιθανές δυσμενείς συνέπειες στους καταναλωτές και σε άλλες επιχειρήσεις θα είναι δυσανάλογες προς τα οφέλη που θα αντλήσουν οι κοινοτικοί κατασκευαστές από τα μέτρα» (αιτιολογική σκέψη 116).

42 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου του 2, ο προσβαλλόμενος κανονισμός έπαυσε να ισχύει στις 18 Οκτωβρίου 2008.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

43 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου] στις 21 Δεκεμβρίου 2007, οι προσφεύγουσες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.

44 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 27 Μαρτίου και στις 3 Απριλίου 2008, αντιστοίχως, η Osram και η Επιτροπή ζήτησαν να παρέμβουν στην παρούσα διαδικασία προς στήριξη των αιτημάτων του Συμβουλίου.

45 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 27 Μαρτίου και στις 15 Απριλίου 2008, αντιστοίχως, η Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (στο εξής: Hangzhou) και η GE Hungary ζήτησαν να παρέμβουν στην παρούσα διαδικασία προς στήριξη των αιτημάτων των προσφευγουσών.

46 Οι αιτήσεις παρεμβάσεως κοινοποιήθηκαν στους διαδίκους, οι οποίοι υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους εμπροθέσμως.

47 Με έγγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 27 Απριλίου, στις 16 Μαΐου και στις 11 Ιουνίου 2008, αντιστοίχως, οι προσφεύγουσες υπέβαλαν στο Πρωτοδικείο αίτημα εμπιστευτικής μεταχειρίσεως ορισμένων χωρίων εγγράφων, επισυναπτομένων σε παράρτημα του δικογράφου της προσφυγής, έναντι της Hangzhou, της Osram και της GE Hungary. Προς τον σκοπό αυτό, οι προσφεύγουσες κατέθεσαν μη εμπιστευτική εκδοχή των σχετικών εγγράφων.

48 Με δύο διατάξεις της 9ης Ιουνίου 2008, ο πρόεδρος του τέταρτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου δέχθηκε τις αιτήσεις παρεμβάσεως της Osram και της Επιτροπής. Ο πρόεδρος του ως άνω τμήματος αποφάσισε να διαβιβασθεί στην Osram μη εμπιστευτική εκδοχή όλων των διαδικαστικών εγγράφων και να κληθεί η Osram να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επ' αυτών. Η Osram δεν κατέθεσε παρατηρήσεις εντός της προθεσμίας που της είχε ταχθεί προς τούτο.

49 Με διάταξη της 9ης Οκτωβρίου 2008, ο πρόεδρος του τέταρτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου δέχθηκε τις αιτήσεις παρεμβάσεως της Hangzhou και της GE Hungary. Ο πρόεδρος του ως άνω τμήματος αποφάσισε να διαβιβασθεί στην Hangzhou και στην GE Hungary μη εμπιστευτική εκδοχή όλων των διαδικαστικών εγγράφων και να κληθούν οι εν λόγω εταιρίες να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επ' αυτών. Η Hangzhou και η GE Hungary δεν κατέθεσαν παρατηρήσεις εντός της προθεσμίας που τους είχε ταχθεί προς τούτο.

50 Η Osram, η Hanghzou και η GE Hungary κατέθεσαν υπομνήματα παρεμβάσεως. Οι προσφεύγουσες υπέβαλαν παρατηρήσεις επί του υπομνήματος παρεμβάσεως της Osram εμπροθέσμως. Το Συμβούλιο υπέβαλε παρατηρήσεις επί των υπομνημάτων παρεμβάσεως της Hanghzou και της GE Hungary εμπροθέσμως. Η Επιτροπή δεν κατέθεσε υπόμνημα παρεμβάσεως.

51 Κατόπιν τροποποιήσεως της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο πέμπτο τμήμα, στο οποίο κατά συνέπεια ανατέθηκε η υπό κρίση υπόθεση.

52 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπονται από το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του, κάλεσε τις προσφεύγουσες να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα και το Συμβούλιο να απαντήσει σε ορισμένες γραπτές ερωτήσεις. Οι προσφεύγουσες και το Συμβούλιο ανταποκρίθηκαν στα αιτήματα αυτά εμπροθέσμως.

53 Λόγω κωλύματος ενός μέλους του τμήματος στην υπό κρίση υπόθεση, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου όρισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 32, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, άλλον δικαστή για τη συμπλήρωση του τμήματος.

54 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις που έθεσε προφορικώς το Γενικό Δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 5ης Σεπτεμβρίου 2012.

55 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό στο σύνολό του ή κατά το μέτρο που αυτός αφορά τις προσφεύγουσες·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα·

— να καταδικάσει την Osram στα σχετικά με την παρέμβασή της δικαστικά έξοδα.

56 Το Συμβούλιο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα·

— να καταδικάσει την Hangzhou και την GE Hungary στα σχετικά με την παρέμβασή τους δικαστικά έξοδα.

57 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή.

58 Η Hangzhou και η GE Hungary ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

59 Η Osram ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

60 Εξ αρχής, πρέπει να επισημανθεί ότι, με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, το Συμβούλιο διατύπωσε αμφιβολίες όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής λαμβανομένου υπόψη του ζητήματος αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά ατομικά τις προσφεύγουσες, υποστηρίζοντας ότι τα στοιχεία τα οποία επικαλέσθηκαν οι προσφεύγουσες με τα δικόγραφά τους επ' αυτού δεν ήσαν επαρκή ώστε να εξατομικευθούν οι προσφεύγουσες, υπό το πρίσμα του εν λόγω κανονισμού, σε σχέση με οποιονδήποτε άλλο επιχειρηματία.

61 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι ο δικαστής της Ένωσης δικαιούται να εκτιμήσει αν, υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, είναι δικαιολογημένη, από άποψη ορθής απονομής της δικαιοσύνης, η επί της ουσίας απόρριψη της προσφυγής, χωρίς προηγούμενη απόφαση επί του παραδεκτού της εν λόγω προσφυγής (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2002, C-23/00 P, Συμβούλιο κατά Boehringer, Συλλογή 2002, σ. I-1873, σκέψεις 51 και 52, και της 23ης Μαρτίου 2004, C-233/02, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-2759, σκέψη 26).

62 Υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να εξετάσει ευθύς εξ αρχής, για λόγους οικονομίας της δίκης, τους λόγους ακυρώσεως που προέβαλαν οι προσφεύγουσες, χωρίς να αποφανθεί προηγουμένως επί του παραδεκτού της υπό κρίση προσφυγής ακυρώσεως, δεδομένου ότι η υπό κρίση προσφυγή ακυρώσεως, εν πάση περιπτώσει και για τους λόγους που εκτίθενται κατωτέρω, στερείται ερείσματος.

63 Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων ο πρώτος αντλείται από παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 1, του άρθρου 9, παράγραφος 4, και του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, ο δεύτερος αντλείται από παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού και ο τρίτος αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

64 Οι δύο πρώτοι λόγοι ακυρώσεως πρέπει να εξετασθούν από κοινού, εφόσον αυτοί συμπίπτουν.

Επί του πρώτου και του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, οι οποίοι αντλούνται, αφενός, από παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 1, του άρθρου 9, παράγραφος 4, και του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού και, αφετέρου, από παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού

65 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 3, παράγραφος 1, το άρθρο 9, παράγραφος 4, και το άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, καθόσον δεν απέδειξε ότι η λήξη της ισχύος των επίμαχων μέτρων αντιντάμπινγκ θα ευνοούσε τη συνέχιση ή την επανεμφάνιση της ζημίας για την κοινοτική βιομηχανία, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 4, του ίδιου

κανονισμού. Οι προσφεύγουσες προσάπτουν στο Συμβούλιο ότι εκτίμησε, στην αιτιολογική σκέψη 50 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι η παραγωγή της Osram αποτελούσε «το μεγαλύτερο μέρος» της συνολικής κοινοτικής παραγωγής ενώ αντιπροσώπευε μόνον το 48 % περίπου της εν λόγω συνολικής κοινοτικής παραγωγής. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, κατά συνέπεια, η Osram δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι αντιπροσώπευε την κοινοτική βιομηχανία και ότι το Συμβούλιο δεν μπορούσε να στηριχθεί στα στοιχεία της εν λόγω εταιρίας προκειμένου να προβεί σε εκτίμηση σχετικά με τη ζημία για την εν λόγω βιομηχανία.

66 Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το Συμβούλιο δεν είχε δικαίωμα να στηριχθεί, εν προκειμένω, στο άρθρο 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

67 Πρώτον, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν ότι ο προβλεπόμενος από την εν λόγω διάταξη κανόνας μπορεί να εφαρμοστεί mutatis mutandis στο πλαίσιο έρευνας σχετικά με επανεξέταση ενόψει της λήξεως της ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ στην περίπτωση που δεν υπήρξε πλήρης ανάκληση της αιτήσεως επανεξετάσεως, αλλά απλώς μείωση του επιπέδου υποστηρίξεως της εν λόγω αιτήσεως επανεξετάσεως. Κατά τις προσφεύγουσες, από το γράμμα –το οποίο, κατά τα λοιπά, είναι σαφές και ουδόλως χρήζει ερμηνείας– ή την οικονομία της εν λόγω διατάξεως ουδόλως προκύπτει η δυνατότητα επεκτάσεως του πεδίου εφαρμογής της ώστε να καλύπτει μια τέτοια κατάσταση. Αν η εκ μέρους του Συμβουλίου ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού γινόταν δεκτή, τούτο θα είχε ως αποτέλεσμα να παρασχεθεί στο Συμβούλιο μια νέα αρμοδιότητα, δυνητικώς πολύ ευρεία. Επιπλέον, τούτο θα καθιστούσε απολύτως κενή περιεχομένου την απαίτηση που προβλέπεται από το άρθρο 3, παράγραφος 1, από το άρθρο 9, παράγραφος 4, και από το άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, κατά την οποία πρέπει να αποδειχθεί η ύπαρξη ζημίας της «κοινοτικής βιομηχανίας», όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, προκειμένου να είναι δυνατή η επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ. Συγκεκριμένα, κατά τις προσφεύγουσες, το Συμβούλιο θα μπορούσε να υποστηρίξει ότι έχει αρμοδιότητα να δράσει προς το συμφέρον, όπως το αντιλαμβάνεται, της Κοινότητας χωρίς να οφείλει να αποδείξει την ύπαρξη ζημίας για την εν λόγω βιομηχανία.

68 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν ότι το άρθρο 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού παρέχει στο Συμβούλιο εξουσία εκτιμήσεως για τον ορισμό της κοινοτικής βιομηχανίας προς τον σκοπό της εκτιμήσεως της ζημίας. Κατά τις προσφεύγουσες, η διάταξη αυτή καθιστά δυνατή μόνον τη συνέχιση της έρευνας κατόπιν της ανακλήσεως της αιτήσεως επανεξετάσεως και δεν καθιστά ανεφάρμοστα το άρθρο 4, παράγραφος 1, και το άρθρο 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.

69 Η Hangzhou και η GE Hungary προβάλλουν, κατά βάση, τα ίδια επιχειρήματα με τις προσφεύγουσες.

70 Το Συμβούλιο και η Osram προβαίνουν σε από κοινού εκτίμηση του πρώτου και του δευτέρου λόγου ακυρώσεως.

71 Πρώτον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι ομού μετά της Επιτροπής (στο εξής: θεσμικά όργανα) εφάρμοσε ορθώς, mutatis mutandis, το άρθρο 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Το Συμβούλιο, ακολουθώντας συλλογισμό a maiore ad minus (από το μείζον στο έλασσον), προβάλλει ότι, εφόσον η διάταξη αυτή παρέχει στα θεσμικά όργανα τη δυνατότητα να συνεχίσουν τη διαδικασία όταν η καταγγελία ανακληθεί στο σύνολό της, παρέχει επίσης, κατ' ανάγκην, στα εν λόγω θεσμικά όργανα τη δυνατότητα αυτή και όταν ανακληθεί μόνον ένα μέρος της υποστηρίξεως προς την αίτηση επανεξετάσεως. Το Συμβούλιο αποσαφηνίζει ότι η εν λόγω διάταξη δεν παρέχει στα θεσμικά όργανα τη δυνατότητα να εξακολουθήσουν να επιβάλλουν μέτρα αντιντάμπινγκ, αλλά μόνον τη δυνατότητα να συνεχίσουν την έρευνα εάν εκτιμούν ότι το συμφέρον της Κοινότητας το επιβάλλει.

72 Δεύτερον, το Συμβούλιο προβάλλει ότι, εάν τα θεσμικά όργανα αποφασίσουν να εφαρμόσουν το άρθρο 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, θα πρέπει τότε να προσδιορίσουν ποιοι είναι οι κοινοτικοί παραγωγοί που αποτελούν μέρος της κοινοτικής βιομηχανίας προς τον σκοπό της εκτιμήσεως της ζημίας, τούτο δε λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της συγκεκριμένης

υποθέσεως. Το Συμβούλιο επισημαίνει ότι, εάν η αίτηση επανεξετάσεως ανακληθεί ή εάν η υποστήριξη προς την έρευνα δεν είναι, πλέον, επαρκής, τα θεσμικά όργανα θα αντιμετώπιζαν μια κατάσταση στο πλαίσιο της οποίας, προς τον σκοπό της εκτιμήσεως της ζημίας, δεν έχουν στη διάθεσή τους, πλέον, «κοινοτική βιομηχανία» κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, και του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Το Συμβούλιο αποσαφηνίζει ότι, εν προκειμένω, τα θεσμικά όργανα, στο πλαίσιο της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτουν, επέλεξαν να ληφθεί υπόψη η εταιρία Osram με το σκεπτικό ότι αυτή ήταν η μόνη παραγωγός που υποστήριζε την αίτηση, ότι η παραγωγή της αντιπροσώπευε ποσοστό πλησίον του 50 % της συνολικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος στην Κοινότητα και ότι αυτή θα είχε ενεργητική νομιμοποίηση «εάν δεν είχε λάβει χώρα το ίδιο το γεγονός (η μεταβολή απόψεως εκ μέρους της GE [Hungary]) το οποίο [είχε] οδηγήσει στην εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού».

73 Η Επιτροπή και η Osram θέτουν υπό αμφισβήτηση τα επιχειρήματα των προσφευγουσών.

74 Πρώτον, πρέπει να εξετασθούν τα επιχειρήματα των διαδίκων σχετικά με τη χρήση, εν προκειμένω, του άρθρου 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού εκ μέρους των θεσμικών οργάνων.

75 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, κάτι που, εξάλλου, δεν αμφισβητούν οι διάδικοι, κατά το χρονικό σημείο της κινήσεως της επίμαχης διαδικασίας επανεξετάσεως, η αίτηση επανεξετάσεως είχε υποβληθεί «εκ μέρους ή για λογαριασμό των κοινοτικών παραγωγών», όπως απαιτείται από το άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, υπό την έννοια ότι, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού, το οποίο είναι εφαρμοστέο επί των διαδικασιών επανεξετάσεως δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού, η ως άνω αίτηση επανεξετάσεως υποστηριζόταν ρητώς από κοινοτικούς παραγωγούς οι οποίοι αντιπροσώπευαν ποσοστό άνω του 25 % της συνολικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος που πραγματοποιεί η κοινοτική βιομηχανία και των οποίων η αθροιστική παραγωγή αντιπροσώπευε ποσοστό άνω του 50 % της συνολικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος που πραγματοποιεί εκείνο το τμήμα της κοινοτικής βιομηχανίας το οποίο είτε είχε εκφράσει την υποστήριξή του προς την ως άνω αίτηση είτε αντετίθετο σε αυτήν. Συγκεκριμένα, η εν λόγω αίτηση είχε υποβληθεί από την 2CFL-i, ενεργούσα επ' ονόματι της Osram, και είχε υποστηριχθεί ρητώς από την τελευταία καθώς και από την GE Hungary, οι οποίες αντιπροσώπευαν, από κοινού, ποσοστό άνω του 50 % της συνολικής κοινοτικής παραγωγής CFL-i. Όσον αφορά τους δύο άλλους κοινοτικούς παραγωγούς, ήτοι τη Philips Poland και τη Sylvania, κατά το επίμαχο χρονικό διάστημα, η πρώτη είχε εκφράσει την αντίθεσή της προς την αίτηση επανεξετάσεως, ενώ η δεύτερη δεν είχε λάβει θέση.

76 Κατά τον χρόνο αυτό, η Επιτροπή μπορούσε βασίμως να συναγάγει ότι η αίτηση επανεξετάσεως ετύγχανε επαρκούς υποστηρίξεως σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού πολλώ μάλλον εφόσον, όπως προκύπτει από τη δικογραφία και όπως δεν αμφισβητούν οι διάδικοι, η Osram, αυτή και μόνο, αντιπροσώπευε ποσοστό άνω του 25 % της κοινοτικής παραγωγής και είχε μεγαλύτερη παραγωγή από αυτήν του μόνου κοινοτικού παραγωγού που αντετίθετο στη εν λόγω αίτηση, εν προκειμένω της Philips Poland. Πρέπει να προστεθεί ότι, κατά το στάδιο αυτό, δεν ήταν αναγκαίο να προσδιορίσει η Επιτροπή, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, αν η Philips Poland, η οποία συνδεόταν με δύο παραγωγούς-εξαγωγείς στην Κίνα και εισήγε από τη χώρα αυτή κυμαινόμενο μεταξύ 70 και 80 % τμήμα των ποσοτήτων CFL-i που μεταπωλούσε στην κοινοτική αγορά, έπρεπε ή όχι να αποκλειστεί από την κοινοτική παραγωγή. Συγκεκριμένα, εάν τούτο ίσχυε, θα ενισχυόταν απλώς το προαναφερθέν συμπέρασμα.

77 Ωστόσο, η κατάσταση μεταβλήθηκε ορισμένους μήνες αργότερα, όταν, ενώ η έρευνα σχετικά με την επανεξέταση βρισκόταν σε εξέλιξη, η GE Hungary, κατ' αρχάς, και η Sylvania, στη συνέχεια, γνωστοποίησαν στην Επιτροπή ότι αντετίθεντο, εφεξής, στη διατήρηση των επίμαχων μέτρων αντιντάμπινγκ, γεγονός το οποίο είχε ως συνέπεια ότι το επίπεδο υποστηρίξεως της αιτήσεως επανεξετάσεως, καίτοι παρέμεινε σε ποσοστό εκτενώς μεγαλύτερο του ορίου του 25 % το οποίο μνημονεύεται στο άρθρο 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, εντούτοις περιήλθε σε ποσοστό ελαφρώς χαμηλότερο του ορίου του 50 % το οποίο μνημονεύεται στην ίδια διάταξη. Συγκεκριμένα, ο

μόνος κοινοτικός παραγωγός που εξακολουθούσε να υποστηρίζει την εν λόγω αίτηση, ήτοι η Osram, αντιπροσώπευε ποσοστό 48 % της συνολικής κοινοτικής παραγωγής CFL-i, λαμβανομένου υπόψη ότι οι τρεις άλλοι παραγωγοί, οι οποίοι αντετίθεντο στην εν λόγω αίτηση, αντιπροσώπευαν, από κοινού, το υπολειπόμενο ποσοστό 52 %.

78 Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, τα θεσμικά όργανα θεωρούσαν ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, στο πλαίσιο της οποίας, κατά τη διάρκεια της έρευνας σχετικά με την επανεξέταση, το επίπεδο υποστηρίξεως της αιτήσεως περιερχόταν σε ποσοστό χαμηλότερο του ενός από τα δύο όρια που μνημονεύονται στο άρθρο 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, η διαδικασία επανεξετάσεως έπρεπε να περατωθεί, εκτός αν εφαρμοζόταν, κατ' αναλογίαν, το άρθρο 9, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού. Συγκεκριμένα, τα θεσμικά όργανα εκτιμούσαν ότι οι προβλεπόμενες από το άρθρο 5, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού απαιτήσεις σχετικά με το επίπεδο υποστηρίξεως της αρχικής καταγγελίας ή της αιτήσεως επανεξετάσεως έπρεπε να πληρούνται τόσο κατά το χρονικό σημείο της καταθέσεως της εν λόγω καταγγελίας ή της υποβολής της αιτήσεως όσο και καθ' όλη τη διάρκεια της έρευνας.

79 Επομένως, λαμβανομένης υπόψη της πολύ μικρής αποκλίσεως μεταξύ του ποσοστού των κοινοτικών παραγωγών που υποστήριζαν την αίτηση επανεξετάσεως και του ποσοστού των κοινοτικών παραγωγών που αντετίθεντο στην εν λόγω αίτηση, η Επιτροπή θεώρησε αναγκαίο να εξετάσει λεπτομερέστερα το ζήτημα της εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού στην προκειμένη υπόθεση. Συγκεκριμένα, κατά την Επιτροπή, το ζήτημα αν η Osram, ως μόνη κοινοτική παραγωγός που εξακολουθούσε να υποστηρίζει την αίτηση επανεξετάσεως, είχε ενεργητική νομιμοποίηση δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού εξηρτάτο από το αν οποιοσδήποτε εκ των τεσσάρων κοινοτικών παραγωγών έπρεπε να αποκλεισθεί από την κοινοτική παραγωγή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού. Το τελευταίο αυτό ζήτημα ετίθετο μετ' επιτάσεως όσον αφορά τη Philips Poland λόγω, ιδίως, της πολύ μεγάλης ποσότητας των προερχομένων από την Κίνα εισαγωγών CFL-i που αυτή πραγματοποιούσε.

80 Έτσι, σε πρώτο στάδιο, με το έγγραφο ενημερώσεως του Ιουλίου 2007, η Επιτροπή, αφού πραγματοποίησε μια τέτοια εξέταση, εκτίμησε ότι οι τέσσερις κοινοτικοί παραγωγοί έπρεπε να συμπεριληφθούν στην κοινοτική παραγωγή. Επομένως, η Επιτροπή, σύμφωνα με την πρακτική την οποία ακολουθούσε και η οποία περιγράφηκε στη σκέψη 78 ανωτέρω, συνήγαγε ότι έπρεπε να περατωθεί η διαδικασία επανεξετάσεως και να καταργηθούν τα επίμαχα μέτρα αντιντάμπινγκ.

81 Σε δεύτερο στάδιο, και ειδικότερα κατόπιν των παρατηρήσεων της 2CFL-i επί του εγγράφου ενημερώσεως του Ιουλίου 2007, με τις οποίες αυτή εξέθετε κατά εμπεριστατωμένο τρόπο τους λόγους για τους οποίους, κατά τη γνώμη της, η Philips Poland και η GE Hungary έπρεπε να αποκλεισθούν από την κοινοτική παραγωγή δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή συνέχισε την εξέτασή της σχετικά με το τελευταίο αυτό ζήτημα και αναθεώρησε την άποψή της. Όπως εκτίθεται στο σημείο 49 του εγγράφου γενικής ενημερώσεως, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι τα αποτελέσματα της εξετάσεως, στην οποία αυτή προέβη, «[απηχούσαν] την εικόνα ενός περίπλοκου τομέα, του οποίου η διάρθρωση [έδιδε την εντύπωση ότι] βρισκόταν σε διαρκή εξέλιξη». Η διαπίστωση αυτή, η οποία δεν τίθεται εν αμφιβόλω από τις προσφεύγουσες στο πλαίσιο της παρούσας διαφοράς, επιβεβαιώνεται πράγματι από τα στοιχεία που περιέχονται στο παράρτημα του εγγράφου γενικής ενημερώσεως. Από το εν λόγω παράρτημα προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι, ναι μεν η Philips Poland εισήγε από την Κίνα σημαντικό μερίδιο των CFL-i (μεταξύ 70 και 80 % από απόψεως όγκου) που μεταπωλούσε στην κοινοτική αγορά, πλην όμως το ίδιο ίσχυε και όσον αφορά τη Sylvania (μεταξύ 50 και 60 % από απόψεως όγκου) και, σε μικρότερο βαθμό, όσον αφορά τη GE Hungary (μεταξύ 30 και 40 % από απόψεως όγκου) και την Osram (μεταξύ 20 και 30 % από απόψεως όγκου). Στο εν λόγω παράρτημα εκτίθεται, επίσης, ότι η Osram και η GE Hungary συνδέονταν, εκάστη εξ αυτών, με έναν παραγωγό-εξαγωγέα στην Κίνα και ότι η Philips Poland συνδεόταν με δύο παραγωγούς-εξαγωγείς στη χώρα αυτή. Εξάλλου, στο εν λόγω παράρτημα αποσαφηνίζεται ότι η Philips Poland, η GE Hungary και η Sylvania αποκτούσαν εκτός Κοινότητας άνω του ημίσεος των συστατικών που χρησιμοποιούσαν για την κατασκευή CFL-i στην Κοινότητα.

Από το εν λόγω παράρτημα προκύπτει, επίσης, ότι οι τέσσερις κοινοτικοί παραγωγοί ανήκαν σε πολυεθνικούς ομίλους και ότι είτε είχαν την έδρα της εταιρίας τους εντός της Κοινότητας είτε αποτελούσαν θυγατρική εταιρία ενός ομίλου με έδρα σε τρίτη χώρα, αλλά μπορούσαν να λαμβάνουν όλες τις εμπορικές αποφάσεις σχετικά με τη στρατηγική της παραγωγής, των εισαγωγών και των πωλήσεων CFL-i εντός της Κοινότητας. Τέλος, στο εν λόγω παράρτημα επισημαίνεται ότι καθένας από τους τέσσερις κοινοτικούς παραγωγούς διέθετε σημαντικά κέντρα ερευνών και αναπτύξεως εντός της Κοινότητας.

82 Λαμβανομένων υπόψη των διαφόρων αυτών στοιχείων, πρέπει να αναγνωριστεί ότι ήταν δύσκολο να προσδιορίσει η Επιτροπή με βεβαιότητα ποιος κοινοτικός παραγωγός έπρεπε να αποκλεισθεί από την κοινοτική παραγωγή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, εφόσον, βεβαίως, θεωρηθεί ότι ένας τέτοιος αποκλεισμός ήταν επιβεβλημένος. Ειδικότερα, ως εκ τούτου, αν το πολύ υψηλό ποσοστό των προερχομένων από την Κίνα εισαγωγών CFL-i, τις οποίες πραγματοποιούσε η Philips Poland, έθετε σοβαρά εν αμφιβόλω την πιθανότητα να συμπεριληφθεί η τελευταία αυτή εταιρία στην κοινοτική παραγωγή, η ίδια αμφιβολία μπορούσε να υπάρχει και όσον αφορά τη Sylvania, της οποίας το ποσοστό των εισαγωγών ήταν, επίσης, πολύ υψηλό. Υπό τις περιστάσεις αυτές, όπως προκύπτει από το σημείο 50 του εγγράφου γενικής ενημερώσεως, η Επιτροπή αποφάσισε να μην εξετάσει το ζήτημα αν οι τέσσερις κοινοτικοί παραγωγοί αποτελούσαν, στο σύνολό τους, μέρος της κοινοτικής παραγωγής κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και, ως εκ τούτου, το ζήτημα αν η αίτηση επανεξετάσεως εξακολουθούσε πάντοτε να τυγχάνει του απαιτούμενου από το άρθρο 5, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού βαθμού υποστηρίξεως. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή εκτίμησε ότι, κατόπιν της εκ μέρους της GE Hungary ανακλήσεως της υποστηρίξεώς της προς την αίτηση επανεξετάσεως και κατόπιν της αντιθέσεως προς την εν λόγω αίτηση, την οποία εξέφρασε η Sylvania, η κατάσταση στην προκειμένη υπόθεση ήταν ανάλογη με αυτήν της προβλεπόμενης από το άρθρο 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ανακλήσεως της καταγγελίας και η Επιτροπή, εφαρμόζοντας κατ' αναλογίαν την τελευταία αυτή διάταξη, εκτίμησε ότι ήταν προς το συμφέρον της Κοινότητας να συνεχισθεί η διαδικασία επανεξετάσεως.

83 Η ανάλυση της Επιτροπής, η οποία εκτέθηκε στις σκέψεις 81 και 82 ανωτέρω, επικυρώθηκε από το Συμβούλιο με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 50 και 94 καθώς και από το παράρτημα του εν λόγω κανονισμού.

84 Πρέπει να επισημανθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί ότι το άρθρο 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού δεν περιελάμβανε καμία υποχρέωση της Επιτροπής να περατώνει μια τρέχουσα διαδικασία αντιντάμπινγκ όταν το επίπεδο υποστηρίξεως της καταγγελίας μειώνεται κάτω του ελάχιστου ορίου του 25 % της κοινοτικής παραγωγής. Πράγματι, η διάταξη αυτή αφορά μόνον τον αναγκαίο βαθμό υποστηρίξεως της καταγγελίας για να μπορεί η Επιτροπή να κινήσει σχετική διαδικασία (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Μαρτίου 2009, T-249/06, Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2009, σ. II-383, σκέψη 139).

85 Επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, προς στήριξη της προαναφερθείσας εκτιμήσεώς του, το Γενικό Δικαστήριο επικαλέσθηκε ρητώς το γράμμα του άρθρου 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, τούτο δε μολονότι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα στη σκέψη 84 απόφαση Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP κατά Συμβουλίου, η σχετική καταγγελία ουδόλως είχε ανακληθεί, όπως προέβλεπε η τελευταία αυτή διάταξη, αλλά μόνον το επίπεδο υποστηρίξεως της εν λόγω καταγγελίας είχε, όπως υποστηρίχθηκε, μειωθεί κατά τη διάρκεια της σχετικής διαδικασίας. Η λύση αυτή είναι απολύτως εύλογη δεδομένου ότι, εάν, σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη, η Επιτροπή δεν έχει την υποχρέωση να περατώσει τη διαδικασία σε περίπτωση ανακλήσεως της καταγγελίας, το ίδιο πρέπει να ισχύει, κατά μείζονα λόγο, και στην περίπτωση της απλής μειώσεως του βαθμού υποστηρίξεως προς την εν λόγω καταγγελία.

86 Δεδομένου ότι το άρθρο 5, παράγραφος 4, και το άρθρο 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού είναι εφαρμοστέα επί των διαδικασιών επανεξετάσεως δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού, πράγμα το οποίο, εξάλλου, γίνεται δεκτό από τους διαδίκους, οι αρχές που εκτέθηκαν στις σκέψεις 84 και 85 ανωτέρω ισχύουν, επίσης, στην υπό κρίση υπόθεση. Επομένως, τα θεσμικά όργανα εδικαιούντο βεβαίως να συνεχίσουν τη διαδικασία επανεξετάσεως παρά το γεγονός ότι ήταν πιθανό ότι δεν συμπληρωνόταν, πλέον, το όριο του 50 % του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.

87 Πρέπει να επισημανθεί ότι, από καθαρώς τυπικής απόψεως, τα θεσμικά όργανα δεν είχαν καν την υποχρέωση να επικαλεσθούν το γεγονός ότι η συνέχιση της διαδικασίας επανεξετάσεως ήταν προς το συμφέρον της Κοινότητας, όπως έπραξαν εν προκειμένω και όπως προκύπτει από το σημείο 50 του εγγράφου γενικής ενημερώσεως του Ιουλίου 2007 καθώς και από τις αιτιολογικές σκέψεις 50 και 94 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Συγκεκριμένα, το άρθρο 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού υποχρεώνει ρητώς τα θεσμικά όργανα να λάβουν υπόψη το συμφέρον της Κοινότητας μόνο στην περίπτωση που τα εν λόγω θεσμικά όργανα προτίθενται να περατώσουν τη διαδικασία κατόπιν ανακλήσεως της καταγγελίας. Έτσι, από την εν λόγω διάταξη προκύπτει ότι, σε περίπτωση μιας τέτοιας ανακλήσεως της καταγγελίας, τα θεσμικά όργανα έχουν την ευχέρεια –και όχι την υποχρέωση– να θέσουν τέρμα στη διαδικασία, εξυπακουομένου ότι τα ως άνω θεσμικά όργανα δεν μπορούν, πάντως, να θέσουν τέρμα στην εν λόγω διαδικασία εάν το συμφέρον της Κοινότητας είναι αντίθετο προς την περάτωση αυτής.

88 Πρέπει να προστεθεί ότι, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, το Συμβούλιο, με την εκ μέρους του ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, δεν ενεδύθη καμία νέα αρμοδιότητα. Συγκεκριμένα, το Συμβούλιο εκτίμησε μόνον, και ορθώς, όπως καταδείχθηκε στις σκέψεις 84 έως 87 ανωτέρω, ότι η διάταξη αυτή παρείχε στα θεσμικά όργανα τη δυνατότητα να συνεχίσουν τη διαδικασία επανεξετάσεως παρά το γεγονός ότι ήταν πιθανό ότι ο βαθμός υποστηρίξεως της αιτήσεως επανεξετάσεως είχε περιέλθει σε ποσοστό χαμηλότερο του ορίου του 50 %. Κατά τα λοιπά, όπως προκύπτει σαφώς από τον προσβαλλόμενο κανονισμό, το Συμβούλιο αποφάσισε να διατηρήσει σε ισχύ τα επίμαχα μέτρα αντιντάμπινγκ για συμπληρωματική περίοδο ενός έτους μόνον αφού προσδιόρισε, όπως είχε υποχρέωση, ότι εξακολουθούσε να υπάρχει ντάμπινγκ, ότι η λήξη της ισχύος των εν λόγω μέτρων μπορούσε να ευνοήσει τη συνέχιση του εν λόγω ντάμπινγκ και της ζημίας και ότι η διατήρηση των εν λόγω μέτρων ήταν προς το συμφέρον της Κοινότητας. Περαιτέρω, η ερμηνεία η οποία έγινε δεκτή από το Συμβούλιο δεν είχε ως αποτέλεσμα να καταστεί κενή περιεχομένου η απαίτηση ότι πρέπει να αποδειχθεί η ύπαρξη ζημίας για την «κοινοτική βιομηχανία», όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, προκειμένου να είναι δυνατή η επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ. Συγκεκριμένα, όπως θα καταδειχθεί στις σκέψεις 90 έως 96 κατωτέρω, το Συμβούλιο όρισε ορθώς, εν προκειμένω, την κοινοτική βιομηχανία προς τον σκοπό του καθορισμού της ζημίας.

89 Επομένως, εν προκειμένω, δεν διαπιστώνεται καμία παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

90 Δεύτερον, πρέπει να εξετασθούν τα επιχειρήματα των διαδίκων σχετικά με τον ορισμό της κοινοτικής βιομηχανίας προς τον σκοπό του καθορισμού της ζημίας.

91 Πρέπει να υπομνηστεί ότι, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, ένα μέτρο αντιντάμπινγκ μπορεί να διατηρηθεί σε ισχύ πέραν του χρονικού διαστήματος της πενταετίας, το οποίο μνημονεύεται στην εν λόγω διάταξη, μόνον αν η λήξη της ισχύος του εν λόγω μέτρου θα ευνοούσε τη συνέχιση ή την επανεμφάνιση του ντάμπινγκ και της ζημίας, λαμβανομένου υπόψη ότι ο όρος «ζημία» νοείται, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, ως η σημαντική ζημία που προκαλείται στην κοινοτική βιομηχανία, ως ο κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία ή ως η αισθητή καθυστέρηση της δημιουργίας μιας τέτοιας βιομηχανίας.

92 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού περιέχει ορισμό της κοινοτικής βιομηχανίας κατά τον οποίο αυτή περιλαμβάνει είτε «το σύνολο των κοινοτικών παραγωγών ομοειδών προϊόντων» είτε «εκείνους εξ αυτών των οποίων αθροιστικά η παραγωγή αντιπροσωπεύει το μεγαλύτερο μέρος της συνολικής κοινοτικής παραγωγής των εν λόγω [ομοειδών] προϊόντων όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 5, παράγραφος 4, [του εν λόγω κανονισμού]», λαμβανομένου υπόψη ότι, σε αμφότερες τις περιπτώσεις, οι παραγωγοί που υπάγονται στις περιπτώσεις οι οποίες προβλέπονται από το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του ίδιου κανονισμού μπορούν να αποκλεισθούν από την κοινοτική παραγωγή. Τα θεσμικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά την επιλογή μεταξύ των δύο σκελών αυτής της εναλλακτικής λύσεως.

93 Πρέπει να επισημανθεί ότι η κοινοτική βιομηχανία, όπως αυτή προσδιορίσθηκε προς τον σκοπό του καθορισμού της ζημίας, δεν πρέπει κατ' ανάγκην να απαρτίζεται από τους ίδιους κοινοτικούς παραγωγούς με αυτούς από τους οποίους απετελείτο η κοινοτική βιομηχανία που ελήφθη υπόψη προκειμένου να αποδειχθεί αν η αρχική καταγγελία ή η αίτηση επανεξετάσεως ετύγχανε επαρκούς υποστηρίξεως σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, αφενός, στη δεύτερη περίπτωση, η κοινοτική βιομηχανία μπορεί να περιλαμβάνει, λαμβανομένου υπόψη του γράμματος της τελευταίας αυτής επίμαχης διατάξεως, μόνον τους κοινοτικούς παραγωγούς που υποστηρίζουν την καταγγελία ή την αίτηση, ενώ, στην πρώτη περίπτωση, η κοινοτική βιομηχανία μπορεί να περιλαμβάνει το σύνολο των κοινοτικών παραγωγών, ανεξαρτήτως του αν αυτοί παρείχαν ή όχι μια τέτοια υποστήριξη. Αφετέρου, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι ο ορισμός της κοινοτικής βιομηχανίας προς τον σκοπό του καθορισμού της ζημίας είναι μια διεργασία που συντελείται, εκ μέρους των θεσμικών οργάνων, μετά την κίνηση της διαδικασίας. Πάντως, είναι πιθανό, παραδείγματος χάρη, ότι, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, ένας κοινοτικός παραγωγός ο οποίος αρχικώς υποστήριζε την καταγγελία ή την αίτηση επανεξετάσεως μπορεί να ανακαλέσει την εν λόγω υποστήριξη ή να απόσχει από τη συνεργασία με την Επιτροπή. Ένας τέτοιος παραγωγός δεν πρόκειται να συμπεριληφθεί στην κοινοτική βιομηχανία προς τον σκοπό του καθορισμού της ζημίας στην περίπτωση που τα θεσμικά όργανα επιλέξουν να ορίσουν την εν λόγω βιομηχανία προκρίνοντας το δεύτερο σκέλος της εναλλακτικής λύσεως που προβλέπεται από το άρθρο 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, τούτο δε ενώ ο ως άνω παραγωγός συμπεριελαμβάνετο στην κοινοτική βιομηχανία προς τον σκοπό της εκτιμήσεως του βαθμού υποστηρίξεως προς την αρχική καταγγελία ή προς την αίτηση επανεξετάσεως.

94 Διαπιστώνεται, επίσης, ότι οι περιπτώσεις που μνημονεύονται, ρητώς ή εμμέσως, στο άρθρο 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού προϋποθέτουν, εξ ορισμού, ότι το προβλεπόμενο από το άρθρο 5, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού όριο του 50 % δεν συμπληρώνεται πλέον. Επομένως, όπως ορθώς υποστήριξε το Συμβούλιο με την απάντησή του σε μια γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, όταν τα θεσμικά όργανα, κατά την άσκηση της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτουν, επιλέγουν να ορίσουν την κοινοτική βιομηχανία κάνοντας χρήση του δευτέρου σκέλους της εναλλακτικής λύσεως που προβλέπεται από το άρθρο 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η περιλαμβανόμενη στην εν λόγω διάταξη παραπομπή στο άρθρο 5, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού, εν γένει, όσον αφορά την έκφραση «μεγαλύτερο μέρος […] της συνολικής κοινοτικής παραγωγής» μπορεί να γίνει αντιληπτή μόνον ως παραπέμπουσα στο ελάχιστο όριο του 25 %, και όχι σε αυτό του 50 %. Μια τέτοια λύση είναι επιβεβλημένη πολλώ μάλλον εφόσον η απαίτηση ότι η κοινοτική βιομηχανία πρέπει να αποτελεί το μεγαλύτερο μέρος της συνολικής κοινοτικής παραγωγής αποσκοπεί στο να διασφαλισθεί ότι η αθροιστική παραγωγή των παραγωγών, οι οποίοι συμπεριλαμβάνονται στην εν λόγω βιομηχανία, είναι αρκούντως αντιπροσωπευτική. Πάντως, η τελευταία αυτή ιδιότητα μάλλον αποτελεί συνάρτηση του μεριδίου της παραγωγής των εν λόγω παραγωγών εντός της συνολικής κοινοτικής παραγωγής παρά της θέσεως που έλαβαν οι παραγωγοί, οι οποίοι δεν συμπεριλαμβάνονται στην κοινοτική βιομηχανία κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, έναντι της καταγγελίας ή της αιτήσεως επανεξετάσεως. Έτσι, εν προκειμένω, όπως πολύ ορθώς επισήμανε το Συμβούλιο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, είναι αδιάφορο, προκειμένου περί του ζητήματος αν η παραγωγή της Osram είναι αρκούντως αντιπροσωπευτική της κοινοτικής παραγωγής, το κατά πόσον η Sylvania τήρησε στάση ουδετερότητας σε σχέση με τη διατήρηση των μέτρων αντιντάμπινγκ ή αντιτάχθηκε

στη διατήρηση των εν λόγω μέτρων. Πάντως, στην πρώτη από αυτές τις περιπτώσεις, σε αντίθεση με τη δεύτερη, δεν θα είχε ληφθεί υπόψη η παραγωγή της Sylvania προκειμένου να αποδειχθεί αν το προβλεπόμενο από την προαναφερθείσα διάταξη όριο του 50 % είχε συμπληρωθεί και η παραγωγή της Osram θα εκπλήρωνε, από μόνη της, αυτήν την προϋπόθεση. Η ίδια παρατήρηση ισχύει και όσον αφορά την GE Hungary, εάν η εν λόγω εταιρία είχε επιλέξει να τηρήσει στάση ουδετερότητας αντί να αντιταχθεί στην αίτηση επανεξετάσεως.

95 Εξάλλου, και μολονότι ένα τέτοιο ζήτημα δεν προβλήθηκε από τις προσφεύγουσες με τα δικόγραφά τους, επιβάλλεται η διευκρίνιση ότι δεν μπορεί να απαιτείται από τα θεσμικά όργανα, στην περίπτωση που μνημονεύθηκε στη σκέψη 94 ανωτέρω, να ορίζουν την κοινοτική βιομηχανία αποκλειστικώς κάνοντας χρήση του πρώτου σκέλους της εναλλακτικής λύσεως που προβλέπεται από το άρθρο 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, δηλαδή περιλαμβάνοντας, στον εν λόγω ορισμό της κοινοτικής βιομηχανίας, τους κοινοτικούς παραγωγούς στο σύνολό τους. Συγκεκριμένα, όπως ήδη επισημάνθηκε στη σκέψη 92 ανωτέρω, τα θεσμικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά την επιλογή μεταξύ των δύο σκελών της εναλλακτικής λύσεως που προβλέπεται από τη διάταξη αυτή. Τα εν λόγω θεσμικά όργανα θα μπορούσαν, παραδείγματος χάρη, να προτιμήσουν το δεύτερο σκέλος της εναλλακτικής λύσεως για τον λόγο ότι είχαν ήδη επιλέξει το εν λόγω σκέλος στο πλαίσιο της διαδικασίας που κατέληξε στην αρχική επιβολή των επίμαχων μέτρων αντιντάμπινγκ ή για τον λόγο ότι δεν μπόρεσαν να επιτύχουν την παροχή συνεργασίας εκ μέρους ορισμένων κοινοτικών παραγωγών ή για τον λόγο ότι αντιμετωπίζουν δυσχέρειες όσον αφορά τη μετά βεβαιότητας απόδειξη ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί, στο σύνολό τους, πρέπει να συμπεριληφθούν στην κοινοτική παραγωγή ή ότι ορισμένοι εξ αυτών πρέπει να αποκλεισθούν από αυτήν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.

96 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 50 και 51 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο αποφάσισε να συμπεριλάβει μόνον την Osram στον ορισμό της κοινοτικής βιομηχανίας προς τον σκοπό του καθορισμού της ζημίας, τούτο δε αφού επισήμανε ότι η ως άνω εταιρία ήταν η μόνη που εξακολουθούσε να υποστηρίζει την αίτηση επανεξετάσεως, ότι η υποστήριξη προς την εν λόγω αίτηση είχε ανακληθεί μόνον εν μέρει, ότι η παραγωγή της ως άνω εταιρίας αντιπροσώπευε περίπου το 48 % της συνολικής κοινοτικής παραγωγής και αποτελούσε, ως εκ τούτου, «σίγουρα το μεγαλύτερο μέρος της κοινοτικής παραγωγής» και ότι τα στοιχεία της ως άνω εταιρίας σχετικά με τη ζημία ήσαν τα καλύτερα διαθέσιμα στοιχεία. Λαμβανομένων υπόψη των διαπιστώσεων που εκτίθενται στις σκέψεις 92 έως 95 ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το Συμβούλιο ουδόλως υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ως εκ του ότι επέλεξε αυτόν τον ορισμό. Επομένως, εν προκειμένω, δεν διαπιστώνεται καμία παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 1, του άρθρου 9, παράγραφος 4, ή του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.

97 Πρέπει να σημειωθεί ότι, αν, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, τα θεσμικά όργανα είχαν αποκλείσει τη Philips Poland από την κοινοτική παραγωγή, το γεγονός αυτό ουδόλως θα είχε μεταβάλει την εκ μέρους τους ανάλυση σχετικά με την πιθανότητα συνεχίσεως ή επανεμφανίσεως της ζημίας. Σε μια τέτοια περίπτωση, η παραγωγή της Osram, από μόνη της, θα αντιπροσώπευε ποσοστό άνω του 50 % της συνολικής παραγωγής του ομοειδούς προϊόντος που πραγματοποιεί εκείνο το τμήμα της κοινοτικής βιομηχανίας το οποίο είτε εκφράζει την υποστήριξή του προς την αίτηση επανεξετάσεως είτε αντιτίθεται σε αυτήν. Κατά συνέπεια, αν τα θεσμικά όργανα είχαν ορίσει την κοινοτική βιομηχανία κάνοντας χρήση του δευτέρου σκέλους της εναλλακτικής λύσεως που προβλέπεται από το άρθρο 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, τα εν λόγω θεσμικά όργανα επίσης θα είχαν συμπεριλάβει, στον εν λόγω ορισμό της κοινοτικής βιομηχανίας, μόνον την τελευταία αυτή εταιρία.

98 Τέλος, πρέπει να επισημανθεί ότι, στο τμήμα του προσβαλλόμενου κανονισμού που είναι αφιερωμένο στην εξέταση του συμφέροντος της Κοινότητας, το Συμβούλιο έλαβε δεόντως υπόψη τον αντίκτυπο της διατηρήσεως των επίμαχων μέτρων αντιντάμπινγκ επί των συμφερόντων των λοιπών κοινοτικών παραγωγών.

99 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

100 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένος ως προς δύο σημεία.

101 Πρώτον, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι το Συμβούλιο δεν παρέθεσε επαρκή αιτιολογία όσον αφορά την εκ μέρους του εκτίμηση σχετικά με την υποστήριξη που παρέσχον οι κοινοτικοί παραγωγοί για τη συνέχιση των επίμαχων μέτρων αντιντάμπινγκ. Οι προσφεύγουσες προσάπτουν στο Συμβούλιο ότι δεν παρέσχε εξήγηση σχετικά με τους λόγους για τους οποίους, στον προσβαλλόμενο κανονισμό, κατέληξε σε συμπέρασμα εκ διαμέτρου αντίθετο από αυτό το οποίο διατύπωσε η Επιτροπή στο έγγραφο ενημερώσεως του Ιουλίου 2007, τούτο δε παρά το ότι δεν προσκομίσθηκε κανένα νέο πραγματικό ή αποδεικτικό στοιχείο. Οι προσφεύγουσες προσάπτουν, επίσης, στο Συμβούλιο ότι δεν εξήγησε για ποιον λόγο είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η παραγωγή της Osram αποτελούσε το μεγαλύτερο μέρος της κοινοτικής παραγωγής και ότι, ως εκ τούτου, το προβλεπόμενο από το άρθρο 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού όριο του 50 % εξακολουθούσε να είναι συμπληρωμένο, μολονότι η παραγωγή της Osram αντιπροσώπευε, στην πραγματικότητα, μόνον το 48 % της κοινοτικής παραγωγής.

102 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το συμπέρασμα του Συμβουλίου ότι το συμφέρον της Κοινότητας επέβαλλε να διατηρηθούν σε ισχύ τα επίμαχα μέτρα αντιντάμπινγκ για συμπληρωματική περίοδο ενός έτους δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένο. Ακριβέστερα, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στο Συμβούλιο ότι δεν παρέθεσε σαφή και μη διφορούμενη αιτιολογία όσον αφορά το συμφέρον της Osram για τη διατήρηση των εν λόγω μέτρων. Συναφώς, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι δεν διευκρινίζεται, στον προσβαλλόμενο κανονισμό, με ποιον τρόπο η παράταση της ισχύος των εν λόγω μέτρων για συμπληρωματική περίοδο ενός έτους θα απέβαινε προς όφελος της Osram, όσον αφορά τις ζημίες που αυτή θα κατέγραφε ή τις θέσεις εργασίας στα εργοστάσια κατασκευής προϊόντων που αυτή διέθετε, ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο.

103 Η GE Hungary και η Hangzhou προβάλλουν, κατά βάση, τα ίδια επιχειρήματα με τις προσφεύγουσες ή υποστηρίζουν τα επιχειρήματα των προσφευγουσών.

104 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή και από την Osram, ζητεί την απόρριψη του τρίτου λόγου ακυρώσεως.

105 Κατά τη νομολογία, από την αιτιολογία που απαιτεί το άρθρο 253 ΕΚ πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική της αρχής της Ένωσης που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη, έτσι ώστε οι μεν ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν το ληφθέν μέτρο, προκειμένου να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους, ο δε δικαστής της Ένωσης να ασκήσει τον έλεγχό του (απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, C-76/01 P, Eurocoton κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2003, σ. I-10091, σκέψη 88, και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 1999, T-48/96, Acme κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-3089, σκέψη 141).

106 Δεν απαιτείται να παρατίθενται στην αιτιολογία όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, δεδομένου ότι οι απαιτήσεις της αιτιολογίας πρέπει να κρίνονται όχι μόνον βάσει του γράμματος της πράξεως, αλλά και βάσει του γενικού πλαισίου στο οποίο εντάσσεται η πράξη καθώς και του συνόλου των νομικών κανόνων που διέπουν τον οικείο τομέα (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Σεπτεμβρίου 1995, T-164/94, Ferchimex κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2681, σκέψη 118). Αρκεί το Συμβούλιο να εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά και τις νομικές εκτιμήσεις που είναι

ουσιώδεις για την όλη οικονομία του κανονισμού (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 1996, T-387/94, Asia Motor France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-961, σκέψεις 103 και 104).

107 Πρώτον, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να υποστηρίζουν ότι το ζήτημα σχετικά με την υποστήριξη που παρέσχον οι κοινοτικοί παραγωγοί για τη διατήρηση σε ισχύ των επίμαχων μέτρων αντιντάμπινγκ δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένο. Συγκεκριμένα, από τον συνδυασμό, ιδίως, του προσβαλλόμενου κανονισμού, αφενός, και του εγγράφου ενημερώσεως του Ιουλίου 2007 καθώς και του εγγράφου γενικής ενημερώσεως, τα οποία είναι ικανά να αποσαφηνίσουν το πλαίσιο εντός του οποίου εκδόθηκε ο εν λόγω κανονισμός, αφετέρου, προκύπτει σαφώς ότι:

— κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως επανεξετάσεως, η Philips Poland ήταν η μόνη κοινοτική παραγωγός που αντετίθετο στην εν λόγω αίτηση επανεξετάσεως, λαμβανομένου υπόψη ότι η Osram και η GE Hungary υποστήριζαν ρητώς την εν λόγω αίτηση επανεξετάσεως και ότι η Sylvania δεν είχε λάβει θέση·

— επομένως, δεν υφίστατο αμφιβολία ότι το επίπεδο υποστηρίξεως της αιτήσεως επανεξετάσεως αντιπροσώπευε ποσοστό που υπερέβαινε τόσο το όριο του 25 % όσο και το όριο του 50 %, τα οποία μνημονεύονται στο άρθρο 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, όπως προκύπτει, ιδίως, από το σημείο 71 του εγγράφου ενημερώσεως του Ιουλίου 2007·

— ενώ η έρευνα βρισκόταν σε εξέλιξη, η GE Hungary και η Sylvania γνωστοποίησαν στην Επιτροπή ότι αντετίθεντο, εφεξής, στην αίτηση επανεξετάσεως, γεγονός το οποίο είχε ως συνέπεια ότι η εν λόγω αίτηση επανεξετάσεως υποστηριζόταν, πλέον, μόνον από την Osram, της οποίας η παραγωγή ήταν πολύ ελαφρώς χαμηλότερη του ποσοστού 50 % της συνολικής κοινοτικής παραγωγής, όπως προκύπτει, ιδίως, από τα σημεία 71 και 72 του εγγράφου ενημερώσεως του Ιουλίου 2007·

— η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τη μικρή απόκλιση μεταξύ του ποσοστού των κοινοτικών παραγωγών που υποστήριζαν την αίτηση επανεξετάσεως και του ποσοστού των κοινοτικών παραγωγών που αντετίθεντο στην εν λόγω αίτηση επανεξετάσεως και εκτιμώντας ότι τα δύο προαναφερθέντα όρια έπρεπε να είναι συμπληρωμένα τόσο κατά το χρονικό σημείο της υποβολής της αιτήσεως επανεξετάσεως όσο και καθ' όλη τη διάρκεια της έρευνας, εξέτασε λεπτομερέστερα αν ορισμένοι κοινοτικοί παραγωγοί, και ειδικότερα η Philips Poland, έπρεπε να αποκλεισθούν από την κοινοτική παραγωγή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, όπως προκύπτει, ιδίως, από τα σημεία 28 έως 68 και 70 του εγγράφου ενημερώσεως του Ιουλίου 2007·

— σε πρώτο στάδιο, η Επιτροπή, κατόπιν της ως άνω εξετάσεως, εκτίμησε ότι οι τέσσερις κοινοτικοί παραγωγοί έπρεπε να συμπεριληφθούν στην κοινοτική παραγωγή και, επομένως, συνήγαγε ότι έπρεπε να περατωθεί η διαδικασία επανεξετάσεως και να καταργηθούν τα επίμαχα μέτρα αντιντάμπινγκ, όπως προκύπτει, ιδίως, από τα σημεία 69 έως 73 του εγγράφου ενημερώσεως του Ιουλίου 2007·

— σε δεύτερο στάδιο, η Επιτροπή, αφού, στη συνέχεια της αναλύσεώς της, διαπίστωσε ότι της ήταν δύσκολο να προσδιορίσει με βεβαιότητα αν ορισμένοι κοινοτικοί παραγωγοί έπρεπε να αποκλεισθούν από την κοινοτική παραγωγή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, αποφάσισε να μην εξετάσει το ζήτημα αυτό καθώς και, κατά συνέπεια, το ζήτημα αν η αίτηση επανεξετάσεως εξακολουθούσε πάντοτε να τυγχάνει του απαιτούμενου από το άρθρο 5, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού βαθμού υποστηρίξεως, όπως προκύπτει από τα σημεία 49 και 50 του εγγράφου γενικής ενημερώσεως και από τις αιτιολογικές σκέψεις 49 και 50 του προσβαλλόμενου κανονισμού·

— συγκεκριμένα, η Επιτροπή εκτίμησε ότι, κατόπιν της αντιθέσεως προς την αίτηση επανεξετάσεως, την οποία εξέφρασαν η GE Hungary και η Sylvania κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, η κατάσταση στην προκειμένη υπόθεση ήταν ανάλογη με αυτήν που μνημονεύεται στο άρθρο 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και η Επιτροπή, εφαρμόζοντας κατ' αναλογίαν την τελευταία αυτή διάταξη, εκτίμησε ότι ήταν προς το συμφέρον της Κοινότητας η συνέχιση της διαδικασίας επανεξετάσεως, όπως προκύπτει από το σημείο 50 του εγγράφου γενικής ενημερώσεως και από τις αιτιολογικές σκέψεις 50 και 94 του προσβαλλόμενου κανονισμού·

— η άποψη της Επιτροπής επικυρώθηκε από το Συμβούλιο με τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

108 Εξάλλου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τόσο από τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν οι προσφεύγουσες κατά τη διάρκεια της σχετικής με την επανεξέταση έρευνας όσο και από την επιχειρηματολογία που προέβαλαν οι προσφεύγουσες προς υποστήριξη των δύο πρώτων λόγων ακυρώσεως στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής προκύπτει σαφώς ότι οι προσφεύγουσες έχουν κατανοήσει πλήρως την αλληλουχία των γεγονότων, όπως αυτή περιγράφηκε στη σκέψη 107 ανωτέρω.

109 Όσον αφορά την αιτίαση των προσφευγουσών ότι το Συμβούλιο κατέληξε σε συμπέρασμα εκ διαμέτρου αντίθετο από αυτό το οποίο περιλαμβάνεται στο έγγραφο ενημερώσεως του Ιουλίου 2007 ενώ κανένα νέο πραγματικό ή αποδεικτικό στοιχείο δεν δικαιολογούσε την εξαγωγή του ως άνω συμπεράσματος, η εν λόγω αιτίαση είναι αλυσιτελής στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως. Συγκεκριμένα, η υποχρέωση αιτιολογήσεως αποτελεί ουσιώδη τύπο που πρέπει να διακρίνεται από το ζήτημα της βασιμότητας της αιτιολογίας, δεδομένου ότι αυτή αφορά την ουσιαστική νομιμότητα της επίδικης πράξεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 2001, C-17/99, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-2481, σκέψη 35).

110 Εν πάση περιπτώσει, η αιτίαση αυτή στερείται πραγματικής βάσεως. Συγκεκριμένα, όπως ήδη εκτέθηκε στη σκέψη 81 ανωτέρω, η 2CFL-i υπέβαλε λεπτομερείς παρατηρήσεις σχετικά με το έγγραφο ενημερώσεως του Ιουλίου 2007 με τις οποίες εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους, κατά τη γνώμη της, η Philips Poland και η GE Hungary έπρεπε να αποκλεισθούν από την κοινοτική παραγωγή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού. Οι παρατηρήσεις αυτές μπορούσαν ευλόγως να δικαιολογήσουν την εκ μέρους της Επιτροπής αναθεώρηση της εκτιμήσεώς της, πολλώ μάλλον εφόσον, όπως γνώριζαν οι προσφεύγουσες και όπως προέκυπτε από τις παρατηρήσεις που αυτές υπέβαλαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επανεξετάσεως, το ζήτημα της ακριβούς συνθέσεως της κοινοτικής παραγωγής ήταν, εν προκειμένω, ένα περίπλοκο ζήτημα το οποίο αποτέλεσε αντικείμενο διεξοδικών συζητήσεων.

111 Εξάλλου, αντιθέτως προς ό,τι διατείνονται οι προσφεύγουσες, το γεγονός ότι το Συμβούλιο δεν εξήγησε, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, για ποιον λόγο είχε αποφασίσει να αποστεί από το συμπέρασμα, το οποίο είχε διατυπώσει η Επιτροπή στο έγγραφο του Ιουλίου 2007, δεν μπορεί, αυτό καθαυτό, να συνιστά ανεπαρκή αιτιολογία, δεδομένου ότι το τελευταίο αυτό είδος εγγράφου αποτελεί απλώς μια ενδιάμεση πράξη, με την οποία η Επιτροπή διατυπώνει μόνον μια προσωρινή θέση (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2008, T-206/07, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2008, σ. II-1, σκέψη 52).

112 Τέλος, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, το Συμβούλιο δεν προετίθετο, στην αιτιολογική σκέψη 50 του προσβαλλόμενου κανονισμού, να καταδείξει ότι είχε συμπληρωθεί το προβλεπόμενο από το άρθρο 5, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού όριο του 50 %, επισημαίνοντας, στην ως άνω αιτιολογική σκέψη, ότι η παραγωγή της Osram αποτελούσε το μεγαλύτερο μέρος της κοινοτικής παραγωγής. Με την επισήμανση αυτή, το Συμβούλιο αναφερόταν, στην πραγματικότητα, μόνο στο όριο του 25 % που προβλέπεται από την ίδια διάταξη. Εξάλλου, θα ήταν άτοπο να υποστηριχθεί ότι το όριο του 50 % εξακολουθούσε να είναι συμπληρωμένο, εφόσον, σε μια τέτοια περίπτωση, δεν θα ήταν αναγκαίο να γίνει επίκληση, στην ίδια αιτιολογική σκέψη, του άρθρου 9, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η εφαρμογή του οποίου προϋπέθετε ότι η αίτηση επανεξετάσεως είχε ανακληθεί ή ότι το επίπεδο υποστηρίξεως προς την εν λόγω αίτηση

επανεξετάσεως είχε περιέλθει, κατόπιν μειώσεως, σε ποσοστό χαμηλότερο από το εν λόγω όριο. Η διαπίστωση ότι το Συμβούλιο προετίθετο να παραπέμψει στο όριο του 25 % επιβεβαιώνεται, ακόμη, από το γεγονός ότι, στα σημεία 4 και 71 του εγγράφου ενημερώσεως του Ιουλίου 2007, στο σημείο 4 του εγγράφου γενικής ενημερώσεως και στην αιτιολογική σκέψη 4 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τουλάχιστον στην αγγλική τους απόδοση, η έκφραση «[μεγαλύτερο μέρος]» συνδέεται ρητώς με την έκφραση «[ποσοστό] ανώτερο του 25 % της συνολικής κοινοτικής παραγωγής».

113 Δεύτερον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, αντιθέτως προς ό,τι διατείνονται οι προσφεύγουσες, το συμπέρασμα του Συμβουλίου ότι το συμφέρον της Κοινότητας απαιτούσε να διατηρηθούν σε ισχύ τα επίμαχα μέτρα αντιντάμπινγκ για συμπληρωματική περίοδο ενός έτους είναι επαρκώς αιτιολογημένο εντός του προσβαλλόμενου κανονισμού.

114 Έτσι, στις αιτιολογικές σκέψεις 94 έως 114 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο εξέθεσε σαφώς την εκ μέρους του εκτίμηση σχετικά με το σύνολο των διακυβευομένων συμφερόντων, δηλαδή των συμφερόντων της Osram, των άλλων κοινοτικών παραγωγών, των προμηθευτών, των εισαγωγέων/εμπόρων, των εμπόρων λιανικής πωλήσεως και των καταναλωτών. Στις αιτιολογικές σκέψεις 115 και 116 του εν λόγω κανονισμού, το Συμβούλιο προέβη σε στάθμιση των διαφόρων αυτών συμφερόντων, προτού καταλήξει στο συμπέρασμα ότι «[ήταν], βραχυπρόθεσμα, προς το συμφέρον της Κοινότητας να συνεχίσει τα μέτρα για επιπλέον περίοδο προσαρμογής».

115 Οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να προσάπτουν στο Συμβούλιο ότι δεν εξήγησε επαρκώς με ποιον τρόπο ήταν προς το συμφέρον της Osram η διατήρηση σε ισχύ των επίμαχων μέτρων αντιντάμπινγκ. Συγκεκριμένα, στις αιτιολογικές σκέψεις 65 έως 93 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο κατέδειξε δεόντως και εξήγησε ότι η λήξη της ισχύος των εν λόγω μέτρων θα ευνοούσε τη συνέχιση ή την επανεμφάνιση της ζημίας την οποία υφίστατο η εν λόγω εταιρία. Το Συμβούλιο διαπίστωσε ιδίως, στην αιτιολογική σκέψη 90 του ως άνω κανονισμού, ότι μια τέτοια λήξη της ισχύος των εν λόγω μέτρων θα είχε ως συνέπεια, κατά πάσα πιθανότητα, τη σημαντική επιδείνωση της οικονομικής καταστάσεως της εν λόγω εταιρίας, εφόσον αυτή θα αναγκαζόταν είτε να ελαττώσει τις πωλήσεις της και, ως εκ τούτου, την παραγωγή της, είτε να μειώσει τις τιμές της, είτε να προβεί σε αμφότερες τις ενέργειες αυτές. Κατά συνέπεια, η διατήρηση σε ισχύ των μέτρων αντιντάμπινγκ μπορούσε, ευλόγως, να είναι μόνον προς το συμφέρον της Osram. Κατά τα λοιπά, πρέπει να επισημανθεί ότι το Συμβούλιο ουδέποτε υπονόησε ότι η ως άνω διατήρηση σε ισχύ των εν λόγω μέτρων θα παρείχε τη δυνατότητα στην Osram να υπερνικήσει όλες τις δυσχέρειες που αντιμετώπιζε, αλλά μόνον ότι θα βοηθούσε την εν λόγω εταιρία να προβεί στις αναγκαίες προσαρμογές. Όσον αφορά την απόφαση να περιορισθεί σε ένα έτος η περίοδος παρατάσεως της ισχύος των μέτρων, από τις αιτιολογικές σκέψεις 115 και 116 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η εν λόγω απόφαση αποτελεί απόρροια της σταθμίσεως των διαφόρων διακυβευομένων συμφερόντων, από την οποία συνάγεται, ιδίως, ότι, μετά από το εν λόγω χρονικό διάστημα, οι πιθανές αρνητικές συνέπειες των εν λόγω μέτρων επί των καταναλωτών και των άλλων επιχειρηματιών θα ήσαν δυσανάλογες προς τα οφέλη που θα αντλούσαν οι κοινοτικοί παραγωγοί από τα εν λόγω μέτρα.

116 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί και, κατά συνέπεια, η προσφυγή είναι απορριπτέα στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

117 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, κρίνεται ότι οι προσφεύγουσες πρέπει να φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και τα έξοδα του Συμβουλίου, εξαιρουμένων των εξόδων του τελευταίου που σχετίζονται με τις παρεμβάσεις της Hangzhou και της GE Hungary, και τα έξοδα της Osram.

118 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

119 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Hangzhou και η GE Hungary φέρουν εκάστη τα δικαστικά της έξοδα.

120 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Hangzhou και η GE Hungary φέρουν τα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου που σχετίζονται με την παρέμβασή τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η Philips Lighting Poland S.A. και η Philips Lighting BV φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και τα έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εξαιρουμένων των εξόδων του τελευταίου που σχετίζονται με τις παρεμβάσεις της Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd και της GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), και τα έξοδα της Osram GmbH.

3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

4) Η Hangzhou Duralamp Electronics και η GE Hungary φέρουν εκάστη τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα του Συμβουλίου που σχετίζονται με την παρέμβασή τους.

Παπασάββας O'Higgins Γρατσίας

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Ιουλίου 2013.

(υπογραφές)